

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Jan Bradáč		
Studijní program	N 8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design		
Forma studia	kombinovaná	Akad. rok	2009/10
Název práce	Obrazy a fotografie jako filmový záběr		
Vedoucí práce	Markéta Dvořáčková		

Tabulka A – hodnotí náročnost tématu, nikoli zpracování

Hodnocení náročnosti tématu:	Úroveň		
	nadprůměrná	průměrná	podprůměrná
Teoretické znalosti	x		
Praktické zkušenosti		nelze hodnotit	
Sběr a zpracování podkladů a vstupních dat	x		
Specifické nároky tématu (originalita, rozsah, statistické zpracování dat, interpretace závěrů apod.)	x		

Tabulka B – hodnotí úroveň zpracování tématu

Kritéria hodnocení práce:	Úroveň			
	nadprůměrná	průměrná	podprůměrná	nelze hodnotit
Splnění cíle práce	mezi nadprůměrnou a průměrnou	x		
Samostatnost při zpracování	x			
Metodologická kvalita postupu			x	
Úroveň teoretické části		x		
Práce s literaturou (citace)		x		
Úroveň analytické části		x		
Adekvátnost použitých metod			x	
Úroveň návrhu řešení (realizace)	nelze hodnotit			
Jazyková úroveň práce	x			
Formální úroveň (text, grafy, tabulky)		x		
Přehled literatury (rozsah, kvalita)		x		
Jiné kritérium (novost, přínos praxi)	x			

Příloha k protokolu o SZZ č. :

Student

Vysoká škola : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Jan Bradáč

Fakulta: multimediálních komunikací

Ústav: animace a audiovize

Ateliér: Audiovize

Datum odevzdání posudku : 18. 5. 2009

Oponent*):

Diplomové práce

Vedoucí *): Mgr. Tomáš Binter

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Praktická část: Hámoty Václava Rožánka (dokument)

Ve své praktické diplomové práci – dokumentu Hámoty Václava Rožánka – si režisér Jan Bradáč stanovil obtížný úkol, a to představit divákům osobnost a dílo již nežijícího malíře prostřednictvím vzpomínek lidí, kteří ho znali, většinou jeho přátel a souputníků ze světa výtvarného umění. Toto řešení odpovídá dokumentárnímu žánru – dokument je subjektivním pohledem na realitu, vzpomínky jednotlivých aktérů mohou být odlišné a jejich zasazení do vzájemného kontextu je tím, čím režisér v divákovi vytváří výsledný obraz, který je odrazem režisérova vidění.

Režisér Bradáč se ovšem nevyhnul jednomu úskalí, které číhá na tvůrce dokumentů o zesnulých osobnostech, jejichž přínos lze označit za pozitivní – a sice přílišnou adoraci těchto lidí. Z výpovědí Rožánkových přátel se zdá, že malíř neměl jedinou neřest či zápornou vlastnost, což mu paradoxně u diváka škodí, protože právě drobné lidské slabosti dělají z génia člověka, kterému divák rozumí a s nímž se může identifikovat. A plasticita zobrazované postavy je jedním nejtěžších a zároveň nejdůležitějších úkolů režiséra dokumentu. Na druhou stranu je třeba říci, že volbou aktérů a strukturou dokumentu se režisérovi daří vyvolat v divákovi o malíře zájem a je patrné, že až příliš pozitivní přístup respondentů k Rožánkovi je dán tím, že v nich zanechal hluboký dojem a nejde tedy z jejich strany o falešnou chválu ve smyslu rčení „O mrtvých jen dobře“.

Kladně hodnotím zařazení praktické ukázky speciálních výtvarných technik, které malíř ve své tvorbě využíval (asfalt a email a jejich interakce) i jejich prezentaci výtvarníkem, jenž některé z nich sám dosud používá. Tato sekvence ve filmu plní nejen informativní úlohu, ale sděluje mnohé i o povaze umělce, který pracuje s protikladnými materiály a součástí jeho tvorby je i aleatorická proměna vytvářeného díla v čase.

Problematická je pro mne naopak kameramanská prezentace Rožánkových maleb – zobrazení výtvarného díla musí být samo o sobě výtvarným dílem a zde tomu často tak není, neklidná či rozklepaná kamera při pohledu na obraz by se zde už pak vůbec neměla objevit. Rušivě na mne místy působí i nevyrovnaná zvuková složka filmu. Dílo také do jisté míry negativně ovlivňuje i to, že si jej režisér Bradáč stříhal sám – ne snad proto, že by nebyl dostatečně schopným střihačem, ale proto, že právě u tohoto formátu a žánru je nezatižený pohled dalšího člověka na celkový rytmus díla či nosnost jednotlivých sekvencí téměř nenahraditelný.

Celkově lze říci, že student pracoval iniciativně a samostatně a splnil tak zadání. Oceňuji poctivý přístup k tématu, které rozhodně není prvoplánově atraktivní, ale zároveň je v současné době poměrně hodnota velmi přínosné.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: Praktická část: C - dobře

Mgr. T. Binter

podpis vedoucího diplomové práce

V Praze dne 18. 5. rok 2009

Otázky:

1. Proč jste si vybral právě osobnost malíře Rožánka?
2. Čím jste se řídil při výběru respondentů ve svém filmu?
3. Jak konkrétně vypadala vaše spolupráce s kameramanem a zvukovým mistrem?